

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 323

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 13 mai 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
102.	— Lege privind instituirea Zilei Naționale a Costumului Tradițional din România.....	2
448.	— Decret pentru promulgarea Legii privind instituirea Zilei Naționale a Costumului Tradițional din România....	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 77 din 26 februarie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și ale art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ	3–5
	Decizia nr. 125 din 10 martie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	5–7
	Decizia nr. 212 din 31 martie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, ale anexelor nr. 2 și 3b la Legea nr. 63/2011, precum și a Legii nr. 63/2011 în ansamblul său	8–11
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
314.	— Hotărâre pentru aprobarea Protocolului dintre Ministerul Apărării Naționale din România și Ministerul Apărării din Republica Armenia privind cooperarea în domeniul pregătirii personalului militar și civil, semnat la București la 26 noiembrie 2014	12
	Protocol între Ministerul Apărării Naționale din România și Ministerul Apărării din Republica Armenia privind cooperarea în domeniul pregătirii personalului militar și civil	12–14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
748.	— Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind aprobarea tarifelor pentru efectuarea analizelor și examenelor de laborator în domeniul fitosanitar	15–16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind instituirea Zilei Naționale a Costumului Tradițional din România****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Prezenta lege instituie a doua duminică din luna mai ca Zi Națională a Portului Tradițional din România.

Art. 2. — Cu prilejul Zilei Naționale a Portului Tradițional din România se organizează activități sociale, spectacole și concursuri cultural-artistice, prin care se evidențiază valorile inestimabile pe care le reprezintă costumele tradiționale specifice fiecărei zone, și se difuzează, prin mijloacele de informare în masă, materiale ce vizează domeniile de interes ale tezaurizării patrimoniului cultural material și ale patrimoniului cultural imaterial la nivel național.

Art. 3. — (1) Autoritățile administrației publice centrale și locale, serviciile publice deconcentrate din subordinea acestora, cu atribuții în domeniile educației, culturii, cercetării, turismului, protecției mediului, sănătății și finanțelor, pot acorda sprijin material, financiar și logistic pentru organizarea sărbătorii Zilei Naționale a Portului Tradițional din România.

(2) Fundațiile, asociațiile, organizațiile neguvernamentale, ce au ca obiect de activitate promovarea culturii tradiționale, pot participa la organizarea manifestărilor culturale dedicate Zilei Naționale a Portului Tradițional din România, în colaborare cu instituțiile prevăzute la alin. (1) și (3).

(3) Muzeele de etnografie și centrele pentru conservarea și promovarea culturii tradiționale pot acorda asistență de

specialitate și pot monitoriza manifestările culturale, în vederea păstrării autenticității specificului etnografic al fiecărei zone.

Art. 4. — (1) Cu ocazia acestei sărbători, Societatea Română de Radiodifuziune și Societatea Română de Televiziune pot difuza emisiuni de promovare a tradițiilor populare și valorilor etnografice din diferite zone ale țării, precum și aspecte ale manifestărilor din diasporă, dedicate acestei zile.

(2) În cadrul curriculei școlare pentru clasele IV—XII, la disciplina educație civică — sau disciplinele echivalente — vor fi incluse 2 ore, în luna mai, consacrate tematicii portului tradițional al zonei și portului tradițional al minorităților naționale din România, precum și semnificației acestora în conturarea și păstrarea identității naționale etnice.

Art. 5. — Autoritățile administrației publice locale și instituțiile publice cu atribuții în domeniul conservării și promovării multiculturalismului pot institui distincții specifice care se vor acorda persoanelor fizice sau juridice cu merite deosebite în domeniul promovării educației multiculturale și/sau în domeniul tradițiilor populare.

Art. 6. — Institutul Cultural Român și Departamentul politici pentru relația cu românii de pretutindeni pot susține financiar și logistic realizarea unor programe și proiecte culturale sau multiculturale, cu ocazia organizării și desfășurării Zilei Naționale a Portului Tradițional din România.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 7 mai 2015.

Nr. 102.

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET****pentru promulgarea Legii privind instituirea Zilei Naționale a Costumului Tradițional din România**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind instituirea Zilei Naționale a Costumului Tradițional din România și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 mai 2015.

Nr. 448.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 77**

din 26 februarie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și ale art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și ale art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Nicolae Remus Cîrstocea în Dosarul nr. 16.043/63/2013 al Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului nr. 644D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, pentru aceleași considerente reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 637 din 11 noiembrie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 14 mai 2014, pronunțată în Dosarul nr. 16.043/63/2013, **Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și ale art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ**, excepție ridicată de Nicolae Remus Cîrstocea într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii acestuia cu privire la acordarea unor drepturi cu caracter salarial.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor și ale art. 147 alin. (4) referitor la caracterul general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale de la data publicării în Monitorul Oficial al României. Astfel, arată că prin Legea nr. 63/2011 salariile de încadrare a cadrelor didactice au fost micșorate prin eliminarea sporurilor din salariul de bază, cuantumului brut al salariilor rămânând la același nivel cu cel avut în baza Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul

2011 a personalului plătit din fonduri publice. Potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011, reîncadrarea salarială a cadrelor didactice începând cu data de 1 ianuarie 2010 trebuia făcută cu salariile prevăzute de Legea nr. 221/2008, coroborată cu Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice. De asemenea, în baza Deciziei Curții Constituționale nr. 872 din 25 iunie 2010, trebuia ca salariile cadrelor didactice să revină, începând cu 1 ianuarie 2011, la cuantumului avut în luna iunie 2010, adică la nivelul prevăzut de Legea nr. 221/2008, coroborată cu Legea-cadru nr. 330/2009. Or, prin efectul Legii nr. 63/2011, salariile au scăzut în loc să revină la cuantumului inițial.

6. **Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale, sens în care arată că este dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării, în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. În această privință, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că statul este cel în măsură să stabilească ce sume trebuie plătite angajaților săi din bugetul de stat. Statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de sume prin modificări legislative corespunzătoare. De altfel, printr-o jurisprudență constantă, instanța europeană a reținut că statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în acest domeniu (Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în *Cauza Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în *Cauza Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57). Invocă deciziile Curții Constituționale nr. 642 din 14 iunie 2012, nr. 818 din 4 octombrie 2012 și nr. 31 din 5 februarie 2013.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și ale art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 10 mai 2011. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (1) și (2): „(1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la 31 decembrie 2011, personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ beneficiază de drepturile de natură salarială stabilite în conformitate cu anexele la prezenta lege.

(2) *Cuantumul brut al salariilor de încadrare pentru personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ este cel prevăzut în anexele nr. 1, 2, 3a și 3b, după caz.*”;

— Art. 2 alin. (1): „(1) *Încadrarea personalului prevăzut la art. 1 se face potrivit prevederilor prezentei legi.*”;

— Art. 6: „*Orice alte dispoziții contrare cu privire la stabilirea salariilor și a celorlalte drepturi de natură salarială, în anul 2011, pentru personalul prevăzut la art. 1 alin. (1), se abrogă.*”.

12. În susținerea excepției de neconstituționalitate sunt invocate normele constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor și ale art. 147 alin. (4) referitoare la caracterul general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale de la data publicării în Monitorul Oficial al României.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că a mai analizat critici de neconstituționalitate asemănătoare celor formulate în prezenta cauză, critici ce vizau, în esență, încălcarea art. 1 alin. (5) și art. 147 alin. (4) din Constituție (prin invocarea Deciziei Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 6 octombrie 2011 și a Deciziei nr. 872 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010), prin aceea că Legea nr. 63/2011, în loc să prevadă revenirea salariilor personalului didactic la nivelul din luna iunie 2010, conform Legii nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730 din 28 octombrie 2008, coroborat cu Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, acestea au scăzut, în realitate, prin eliminarea sporurilor din salariul de bază. Astfel, Legea nr. 63/2011 a constituit obiectul controlului de constituționalitate *a priori*, exercitat anterior promulgării actului normativ, examenul de constituționalitate luând în considerare, cu acel prilej, inclusiv critici de natura celor formulate în prezenta cauză (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 575 din 4 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 26 mai 2011).

14. În cadrul controlului *a posteriori* exercitat pe calea excepției de neconstituționalitate, Curtea a examinat în numeroase rânduri constituționalitatea textelor de lege criticate, prin raportare la aceleași norme fundamentale invocate și susțineri asemănătoare. De exemplu, prin Decizia nr. 291 din 22 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 20 iunie 2014, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate, reținând că legea supusă controlului stabilește drepturile salariale ale cadrelor didactice de la data intrării sale în vigoare, așadar pentru viitor, fără a afecta în niciun mod drepturile salariale dobândite pentru perioada anterioară intrării sale în vigoare. În ceea ce privește salariul care urmează a fi plătit în viitor, Curtea a constatat că este dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul

salarizării, în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. În această privință, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că statul este cel în măsură să stabilească valoarea sumelor care urmează a fi plătite angajaților săi din bugetul de stat. Statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de sume prin modificări legislative corespunzătoare (a se vedea, de exemplu, Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23). De altfel, printr-o jurisprudență constantă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în acest domeniu (spre exemplu, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57). Totodată, examinând legea criticată prin prisma exigențelor referitoare la previzibilitatea normelor juridice și protecția așteptărilor legitime ale cetățenilor, Curtea Constituțională a constatat că acestea nu sunt încălcate câtă vreme Legea nr. 63/2011 a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii profesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat. În plus, Curtea a reținut că drepturile câștigate nu sunt cu nimic afectate prin reglementarea dedusă controlului de constituționalitate.

15. Cu același prilej, Curtea a mai constatat că, în materia salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, a existat o situație juridică specifică, determinată de succesiunea a numeroase acte normative cu acest obiect de reglementare și de practica judiciară neunitară, care a condus la un sistem de salarizare neunitar. În acest context specific salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, reglementarea criticată dă expresie unei măsuri de politică bugetară, determinată de impactul financiar major asupra cheltuielilor de personal aprobate pentru anul 2011, având în vedere consecințele modificărilor legislative și ale soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești, urmărind să elimine inechitatea în stabilirea salariilor din sistemul național de învățământ.

16. În ceea ce privește critica autorului excepției potrivit căreia actele normative din domeniul salarizării încalcă art. 147 alin. (4) din Constituție deoarece contravin considerentelor reținute prin Decizia nr. 877 din 28 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 6 octombrie 2011, și Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Curtea constată că, prin Decizia nr. 553 din 15 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 7 ianuarie 2015 (paragraful 23 din aceasta), a arătat că cele statuate prin respectivele decizii nu au incidentă față de conținutul normativ al textelor legale examinate, situațiile avute în vedere cu prilejul pronunțării lor fiind diferite. Astfel, în Decizia nr. 877 din 28 iunie 2011, Curtea s-a referit la neconstituționalitatea dispozițiilor unei ordonanțe de urgență ale cărei reglementări urmăreau să contracareze măsurile de politică legislativă în domeniul salarizării personalului din învățământ adoptate de Parlament prin Legea nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730 din 28 octombrie 2008, situație ce nu poate fi confundată cu cea a adoptării unor noi măsuri în domeniul salarizării printr-o nouă lege adoptată de Parlament, așa cum este cazul Legii nr. 63/2011. De asemenea, prin Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010, Curtea Constituțională, analizând pe calea controlului de constituționalitate *a priori* dispozițiile Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din

30 iunie 2010, a arătat că măsurile privind diminuarea salariilor cu 25% erau constituționale atât timp cât îndeplineau condițiile art. 53 din Constituție, între altele referindu-se și la caracterul temporar al acestor măsuri. Curtea a arătat, într-adevăr, că începând cu data de 1 ianuarie 2011 se revine la quantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea acestor măsuri de diminuare, dar cele statuate de Curte nu pot fi interpretate ca reprezentând un obstacol pentru Parlament ca, în viitor, în funcție de condițiile economice și sociale avute în vedere, să adopte o nouă politică de salarizare, așa cum a procedat prin dispozițiile Legii nr. 63/2011.

17. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nicolae Remus Cîrstocea în Dosarul nr. 16.043/63/2013 al Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că prevederile art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și ale art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 februarie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 125

din 10 martie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului

respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

18. Curtea reține, în final, că, deși legiuitorul are dreptul, potrivit Legii fundamentale, de a reglementa salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar, iar Legea nr. 63/2011 a fost concepută ca o lege temporară (a cărei aplicabilitate a fost prelungită succesiv până la sfârșitul anului anul 2015), totuși, în activitatea de legiferare în această materie, legiuitorul trebuie să țină seama că învățământul constituie o prioritate națională, iar salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar trebuie să fie în acord cu rolul și importanța activității prestate.

nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Dan Mihai Barbu în Dosarul nr. 16.814/299/2013 al Judecătorei Sectorului 1 București, și care formează obiectul Dosarului nr. 700D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 131 din 13 martie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 464 din 16 ianuarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 16.814/299/2013, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu**

excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice. Excepția a fost ridicată de Dan Mihai Barbu într-o cauză având ca obiect cererea de anulare a unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prin stabilirea competenței de soluționare a plângerilor în materie contravențională în favoarea instanței în circumscripția căreia a fost constatată săvârșirea contravenției, petentul este obligat *ope legis* să investească o instanță de judecată al cărei sediu poate fi situat oriunde în limitele hotarelor naționale, deci inclusiv la o depărtare considerabilă sau prohibitivă față de propriul său domiciliu. Se susține că prevederile legale criticate contravin principiului liberului acces la justiție, întrucât în exercitarea dreptului la un proces echitabil, ce include și dreptul de a fi prezent la fiecare ședință de judecată, obligarea petentului de a se deplasa către sediul unei instanțe îndepărtate ridică probleme de ordin material și temporal incompatibile cu principiul liberului acces la justiție.

6. În litigiile civile de drept comun este firesc ca reclamantul să se deplaseze la sediul instanței de domiciliu a pârâtului, caracterul ofensiv al cererii de chemare în judecată impunând această exigență. Plângerea contravențională nu poate fi apropiată însă de specificul acțiunilor personale, cea dintâi fiind expresia unui drept recunoscut persoanei ce se consideră nedreptățită printr-un act emis de agenții constatori de a ataca în justiție temeinicia sau legalitatea măsurilor constatate/sancțiunilor dispuse. Întrucât pricina contravențională se naște ca urmare a unor constatări al căror temei urmează a fi demonstrat de însuși organul constator, căruia îi incumbă sarcina probei, instanța competentă trebuie să fie cea de la domiciliul petentului. Prin atribuirea competenței de soluționare instanței judecătorești de la locul săvârșirii contravenției — care în materia contravențiilor rutiere coincide cu instanța de la sediul organului constator — textele de lege criticate răstoarnă implicit prezumția de nevinovăție de care beneficiază petentul.

7. De asemenea, se constată o schimbare a opției legiuitorului cu privire la competența teritorială în materie contravențională, fiind preferată soluția atribuirii competenței de soluționare a plângerii contravenționale către instanțele de la domiciliul petentului. În acest sens, autorul arată că, prin art. III din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, a fost introdus, în cuprinsul Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, art. 101, ce prevede că, prin derogare de la dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, plângerea însoțită de copia procesului-verbal de constatare a contravenției se introduce la judecătoria în a cărei circumscripție domiciliază sau își are sediul contravenientul. Pe cale de consecință, se instituie o discriminare neîntemeiată între persoanele sancționate contravențional în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 și cele cărora le sunt opuse dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, deși ambele acte normative includ sfera contravențiilor rutiere.

8. **Judecătoria Sectorului 1 București** apreciază că prevederile art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 și art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 nu contravin dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din

Constituție. Legiuitorul a instituit, în materie contravențională, o competență teritorială absolută în favoarea instanței de judecată de la locul săvârșirii și constatării contravenției, ceea ce nu contravine principiului liberului acces la justiție și nici nu încalcă prezumția de nevinovăție de care se bucură petentul. Prevederile de lege criticate instituie norme de procedură privind soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, și anume instanța competentă să soluționeze plângerea. Această modalitate de reglementare reprezintă însă opțiunea legiuitorului, fiind în conformitate cu art. 126 alin. (2) din Constituție privind competența și procedura în fața instanțelor judecătorești. De altfel, legiuitorul a consacrat cu titlu de principiu fundamental al procesului civil faptul că orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în termen optim și previzibil, de către o instanță independentă, imparțială și stabilită de lege, prin dispozițiile art. 6 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură civilă.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale, sens în care face referire la jurisprudența Curții Constituționale, spre exemplu, deciziile nr. 1.029 din 29 noiembrie 2012 și nr. 421 din 8 iulie 2014. În plus, observă că nemulțumirea autorului excepției de neconstituționalitate vizează nu conținutul reglementării, ci necesitatea completării acesteia prin introducerea posibilității părții interesate de a depune contestația împotriva procesului-verbal de constatare a contravențiilor și la judecătoria în a cărei rază de competență domiciliază ori își are reședința contravenientul. O astfel de critică nu poate fi primită, deoarece, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională se pronunță [...] fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, și art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare. Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001: „Plângerea se depune la judecătoria în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.”;

— Art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002: „Împotriva procesului-verbal de constatare a contravențiilor se poate depune plângere, în termen de 15 zile de la comunicare, la judecătoria în a cărei rază de competență a fost constatată fapta.”

14. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 21 alin. (1) și (2) referitor la accesul liber la justiție, precum și prevederilor art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 și art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate exercitat prin prisma unor critici de neconstituționalitate similare. Relevante în acest sens, sunt Decizia nr. 131 din 13 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 12 mai 2014, Decizia nr. 160 din 12 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 360 din 18 iunie 2013, Decizia nr. 84 din 7 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 168 din 14 martie 2012, Decizia nr. 513 din 15 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 25 iulie 2012, și Decizia nr. 1.029 din 29 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 23 ianuarie 2013.

16. Astfel, Curtea a statuat că prevederile art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 sunt constituționale, reținând că textul de lege criticat nu îngrădește dreptul părților la un proces echitabil, ci instituie norme de procedură privind soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, și anume instanța competentă să soluționeze plângerea. Această modalitate de reglementare reprezintă însă opțiunea legiuitorului, fiind în conformitate cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, privind competența și procedura în fața instanțelor judecătorești.

17. Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, Curtea Constituțională a statuat că norma legală criticată nu îngrădește accesul liber la justiție al persoanelor

interesate și nu contravine dreptului la un proces echitabil. Dimpotrivă, reglementarea competenței teritoriale a instanțelor judecătorești în cauzele având ca obiect plângerile împotriva proceselor-verbale de contravenție prin care se constată încălcări ale dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 este menită să dea expresie garanțiilor constituționale invocate, prin asigurarea administrării cu celeritate a probelor strânse de lucrătorii poliției rutiere.

18. De asemenea, prin Decizia nr. 281 din 8 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 2 iulie 2014, paragraful 18, Curtea a reținut că potrivit art. 109 alin. (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005, prevederile acesteia se completează cu cele ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, care, la art. 47, face trimitere, la rândul său, la dispozițiile Codului penal ori la cele ale Codului de procedură civilă, după caz. Or, dispozițiile art. 183 alin. (1) și art. 200 alin. (2) din Codul de procedură civilă prevăd, pe lângă posibilitatea îndeplinirii prin poștă a actelor de procedură, și o serie de garanții ale drepturilor reclamantului, căruia, de pildă, i se vor comunica în scris lipsurile cererii de chemare în judecată, cu mențiunea că, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării, trebuie să facă completările sau modificările dispuse, sub sancțiunea anulării cererii. Așadar, chiar dacă art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 instituie competența teritorială exclusivă a instanței de judecată de la locul săvârșirii și constatării faptei contravenționale, acest lucru nu îl obligă, în sine, pe reclamant, la cheltuieli suplimentare cauzate de deplasarea în acea localitate pentru a fi prezent la fiecare termen de judecată sau pentru a depune diverse acte procedurale necesare la dosar și nici nu poate conduce la încălcarea dreptului de soluționare a cauzei într-un termen rezonabil. Tocmai în considerarea unor astfel de situații, legiuitorul a reglementat modalități alternative care să garanteze exercitarea efectivă și deplină a drepturilor materiale și procesuale ale oricărei persoane ce dorește să se adreseze justiției pentru apărarea drepturilor și intereselor sale legitime.

19. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea acestei jurisprudențe, cele statuate prin deciziile invocate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Dan Mihai Barbu în Dosarul nr. 16.814/299/2013 al Judecătoriei Sectorului 1 București și constată că prevederile art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 1 București și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 martie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 212

din 31 martie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, ale anexelor nr. 2 și 3b la Legea nr. 63/2011, precum și a Legii nr. 63/2011 în ansamblul său

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

nr. 1.319D/2014, 13D/2015, 14D/2015, 15D/2015, 18D/2015, 19D/2015, 20D/2015, 124D/2015, 141D/2015, 142D/2015, 143D/2015, 144D/2015, 164D/2015, 217D/2015, 218D/2015, 219D/2015, 220D/2015, 221D/2015, 224D/2015, 225D/2015 și 232D/2015 la Dosarul nr. 1.148D/2014, care a fost primul înregistrat. Dezbaterile au fost consemnate în încheierea din acea dată, când, având în vedere cererea formulată de reprezentanții autorilor excepției de amânare a pronunțării în vederea depunerii de note scrise, Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 222 alin. (2) din Codul de procedură civilă coroborate cu ale art. 14 din Legea nr. 47/1992, a amânat pronunțarea pentru data de 31 martie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 10 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 3.545/121/2014, **Tribunalul Galați — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ și ale anexelor nr. 2 și 3b la Legea nr. 63/2011.**

4. Excepția a fost ridicată de Sindicatul Liber „Educația” din Galați, în calitate de reprezentant al membrilor de sindicat, cu prilejul soluționării unei acțiuni prin care au solicitat calcularea și plata diferențelor de drepturi salariale rezultate din neaplicarea Legii nr. 221/2008, prin raportare la nivelul salariilor din luna iunie 2010 și din luna aprilie 2011, începând cu data de 14 mai 2011 și până la data pronunțării hotărârii judecătorești, actualizate cu indicii de inflație la data plății.

5. Prin Încheierea din 27 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.912/83/2014, și Încheierea din 8 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.949/83/2014, **Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011.**

6. Excepția a fost ridicată de Sindicatul Liber din Învățământ Satu Mare, în calitate de reprezentat al membrilor săi de sindicat, cu prilejul soluționării unor litigii de muncă având ca obiect drepturi bănești.

7. Prin încheierile din 8 decembrie 2014, pronunțate în dosarele nr. 2.763/40/2014, 2.844/40/2014, 2.798/40/2014, 2.633/40/2014, 2.759/40/2014 și 2.690/40/2014, și încheierile din 15 decembrie 2014, pronunțate în dosarele nr. 2.598/40/2014, 2.604/40/2014, 2.622/40/2014 și 2.701/40/2014, **Tribunalul Botoșani — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 și ale anexelor nr. 2 și 3b la Legea nr. 63/2011.**

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, ale anexelor nr. 2 și 3b la Legea nr. 63/2011, precum și a Legii nr. 63/2011 în ansamblul său, excepție ridicată de Sindicatul Liber „Educația” din Galați, în numele membrilor săi de sindicat, în Dosarul nr. 3.545/121/2014 al Tribunalului Galați — Secția I civilă, de Sindicatul Liber din Învățământ din Satu Mare, în numele membrilor săi de sindicat, în dosarele nr. 1.912/83/2014 și 1.949/83/2014 ale Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă, de Liga Sindicatelor din Învățământ din Botoșani, în numele membrilor săi de sindicat, în dosarele nr. 2.763/40/2014, 2.844/40/2014, 2.798/40/2014, 2.633/40/2014, 2.759/40/2014, 2.690/40/2014, 2.598/40/2014, 2.604/40/2014, 2.622/40/2014 și 2.701/40/2014 ale Tribunalului Botoșani — Secția I civilă, de Sindicatul Învățământ „Corneliu Gheorghe Caranica” din Brăila, în numele membrilor săi de sindicat, în dosarele nr. 1.388/113/2014, 1.309/113/2014 și 1.448/113/2014 ale Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Sindicatul Învățământului Preuniversitar din Satu Mare, în numele membrilor săi de sindicat, în dosarele nr. 954/83/2014, 956/83/2014, 1.021/83/2014, 1.320/83/2014 și 1.342/83/2014 ale Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și de Sindicatul Liber Învățământ Zona Caracal în Dosarul nr. 1.786/104/2014 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă. Aceste excepții de neconstituționalitate constituie obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 1.148D/2014, 1.319D/2014, 13D-15D/2015, 18D-20D/2015, 124D/2015, 141D-144D/2015, 164D/2015, 217D-221D/2015, 224D/2015, 225D/2015 și 232D/2015.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 26 martie 2015, în prezența Sindicatului Liber „Educația” din Galați, prin președintele acestuia, Adrian Andrășescu, a Sindicatului Liber din Învățământ din Satu Mare, prin președintele acestuia, Victor Oprea-Șuta, a Sindicatului Învățământ „Corneliu Gheorghe Caranica” din Brăila, prin președintele acestuia, Valeriu Partene, a Ligii Sindicatelor din Învățământ Botoșani, prin președintele acesteia, Liviu Axinte, și a Sindicatului Liber Învățământ Zona Caracal, prin președintele acestuia, Tudor Șerban Chiosan, și cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer. La acea dată s-a dispus conexarea dosarelor

8. Excepția a fost ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în calitate de reprezentant al membrilor săi de sindicat, cu prilejul soluționării unor litigii de muncă prin care s-a solicitat unităților de învățământ plata de despăgubiri egale cu diferența dintre drepturile salariale recalculat ținând cont de prevederile Legii nr. 221/2008 și salariile efectiv încasate, începând cu data de 14 mai 2011 și până la pronunțarea hotărârii judecătorești, actualizate cu indicele de inflație la data la care erau datorate salariile și până la înregistrarea acțiunii în instanță, plus dobânda legală de la data înregistrării acțiunii și până la data pronunțării hotărârii judecătorești.

9. Prin încheierile din 26 ianuarie 2015, pronunțate în dosarele nr. 954/83/2014, 956/83/2014, 1.021/83/2014, 1.320/83/2014 și 1.342/83/2014, **Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011, ale anexelor nr. 2 și 3b la Legea nr. 63/2011, precum și a Legii nr. 63/2011 în ansamblul său.**

10. Excepția a fost ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar din Satu Mare, în calitate de reprezentant al membrilor săi de sindicat, cu prilejul soluționării unor litigii având ca obiect drepturi bănești.

11. Prin Încheierea din 15 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.388/113/2014, și încheierile din 27 ianuarie 2015, pronunțate în dosarele nr. 1.309/113/2014 și 1.448/113/2014, **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011.**

12. Excepția a fost ridicată de Sindicatul Învățământ din Brăila „Corneliu Gh. Caranica”, în calitate de reprezentant al membrilor săi de sindicat, cu prilejul soluționării unor litigii având ca obiect drepturi bănești.

13. Prin Încheierea din 20 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.786/104/2014, **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 și ale anexelor nr. 2 și 3b la Legea nr. 63/2011.**

14. Excepția a fost ridicată de Sindicatul Liber Învățământ Zona Caracal, în calitate de reprezentant al membrilor săi de sindicat, într-un litigiu având ca obiect drepturi bănești.

15. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia arată, în esență, că, prin dispozițiile art. 1 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ a fost stabilită valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 pentru perioadele 1 ianuarie — 31 martie 2008, 1 aprilie — 30 septembrie 2008 și 1 octombrie — 31 decembrie 2008. Prin Legea nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, coeficientul de multiplicare 1,000 a fost majorat la valoarea de 400,00 lei pentru perioada 1 octombrie — 31 decembrie 2008. Prin acte normative ulterioare, așa cum sunt Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136/2008, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, Guvernul a încercat să diminueze această valoare, însă toate aceste ordonanțe au fost declarate ca fiind neconstituționale de către Curtea Constituțională. Prin urmare, a rămas aplicabilă valoarea stabilită de art. 1 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2008, așa cum a fost stabilită prin Legea nr. 221/2008. Ulterior, Guvernul a încercat încă o dată blocarea aplicării prevederilor Legii nr. 221/2008 prin dispozițiile art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010. Cu privire la aceste dispoziții de lege, Curtea

Constituțională, prin Decizia nr. 877 din 28 iunie 2011, a arătat că „prin Decizia nr. 3 din 4 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 19 mai 2011, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursul în interesul legii care viza aplicarea dispozițiilor Legii nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, stabilind că acestea se aplică pe toată perioada cuprinsă între 1 octombrie 2008 și 31 decembrie 2009, astfel încât reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se va face pe coeficienții și salariul avut în plată la 31 decembrie 2009, stabilit în conformitate cu Legea nr. 221/2008, și nu cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009”. Prin Decizia nr. 11 din 8 octombrie 2012, Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat în același sens.

16. Prin Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar s-a prevăzut diminuarea veniturilor brute pentru întregul personal plătit din fonduri publice, dar fără modificarea coeficienților de calculare a salariilor de bază stabiliți de Legea nr. 221/2008. Ulterior, prin Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, salariile diminuate prin Legea nr. 118/2010 au fost majorate cu 15%.

17. Până la data pronunțării Deciziei Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011, ordonatorii de credite au aplicat în mod diferit legea, fie raportându-se la valoarea coeficientului de multiplicare stabilită prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, fie prin raportare la valoarea stabilită prin Legea nr. 221/2008. Pentru a uniformiza aplicarea, a fost adoptată Legea nr. 63/2011. Această lege ar fi trebuit să se raporteze la valorile rezultate din înmulțirea coeficienților de ierarhizare și de multiplicare prevăzuți de Legea nr. 221/2008, dar, contrar art. 1 alin. (5) din Constituție, s-a raportat la valorile stabilite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, astfel încât a rezultat o reducere a salariilor personalului didactic cu 25% față de prevederile Legii nr. 221/2008.

18. **Tribunalul Galați — Secția I civilă, Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă, Tribunalul Botoșani — Secția I civilă, Curtea de Apel Galați — Secția pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă și Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

19. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

20. **Avocatul Poporului**, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, arată că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

21. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente și concluziile scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

22. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

23. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 10 mai 2011, dispozițiile anexelor nr. 2 și 3b la Legea nr. 63/2011, precum și Legea nr. 63/2011 în ansamblul său. Dispozițiile Legii nr. 63/2011 criticate de autorii excepției au următoarea redactare:

— Art. 1: „(1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la 31 decembrie 2011, personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ beneficiază de drepturile de natură salarială stabilite în conformitate cu anexele la prezenta lege.

(2) Cuantumul brut al salariilor de încadrare pentru personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ este cel prevăzut în anexele nr. 1, 2, 3a și 3b, după caz. [...]

(6) Prin contractele colective de muncă sau acordurile colective de muncă și contractele individuale de muncă nu pot fi negociate salarii ori alte drepturi bănești sau în natură care excedează prevederilor prezentei legi.”;

— Art. 2. — „(1) Încadrarea personalului prevăzut la art. 1 se face potrivit prevederilor prezentei legi.

(2) Persoanele care au salariul de încadrare între limita minimă și maximă a tranșei de vechime pentru funcțiile didactice din învățământ universitar, respectiv a gradului profesional sau a treptei profesionale pentru funcțiile didactice auxiliare își păstrează încadrarea avută dacă se situează între limitele prevăzute în anexele la prezenta lege.”;

— Art. 6: „Orice alte dispoziții contrare cu privire la stabilirea salariilor și a celorlalte drepturi de natură salarială, în anul 2011, pentru personalul prevăzut la art. 1 alin. (1), se abrogă.”

24. Anexa nr. 2 la Legea nr. 63/2011 prevede salariile de încadrare pentru personalul didactic din învățământul preuniversitar, în timp ce anexa nr. 3b la aceeași lege stabilește salariile de încadrare pentru personalul didactic auxiliar din învățământul preuniversitar.

25. Autorii excepției consideră că dispozițiile de lege criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) din Constituție, referitoare la obligația de a respecta Constituția, supremația sa și legile.

26. Analizând dispozițiile de lege criticate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate și-au încetat aplicarea la o dată anterioară invocării excepției de neconstituționalitate. Având în vedere însă cele reținute de Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, precum și faptul că dispozițiile de lege amintite reprezintă temeiul legal potrivit căruia au fost stabilite drepturile salariale care reprezintă obiectul cauzelor în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională urmează a analiza constituționalitatea acestor dispoziții de lege.

27. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că principala critică a autorilor excepției de neconstituționalitate este aceea că salariile personalului didactic și didactic auxiliar trebuiau să revină, începând cu data de 1 ianuarie 2011, la cuantumul (calculat pe baza coeficientului de multiplicare 1,00 de 400 lei) prevăzut de Legea nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730 din 28 octombrie 2008, coroborată cu Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009. Astfel, autorii excepției critică noua reglementare a salarizării personalului didactic și didactic auxiliar — Legea nr. 63/2011. Cu privire la aceste dispoziții, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 623 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 13 ianuarie 2015, constatând constituționalitate acestora.

28. Referitor la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea a amintit, la paragraful 15 al acestei decizii, jurisprudența sa referitoare la dreptul autorității leguitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. (Decizia nr. 291 din 22 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 20 iunie 2014, și Decizia nr. 31 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 13 mai 2013). De asemenea, la același paragraf, Curtea a amintit jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților săi din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57. Cu privire la exigențele referitoare la previzibilitatea normelor juridice și protecția așteptărilor legitime ale cetățenilor, Curtea a constatat că acestea nu sunt încălcate câtă vreme Legea nr. 63/2011 a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii profesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat. În plus, Curtea a reținut că drepturile câștigate nu sunt cu nimic afectate prin reglementarea dedusă controlului de constituționalitate.

29. Prin aceeași decizie, paragraful 16, Curtea a constatat că, în materia salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, a existat o situație juridică specifică, determinată de succesiunea a numeroase acte normative cu acest obiect de reglementare și de practica judiciară neunitară, care a condus la un sistem de salarizare neunitar. În acest context specific salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, reglementarea criticată dă expresie unei măsuri de politică bugetară, determinată de impactul financiar major asupra cheltuielilor de personal aprobate pentru anul 2011, având în vedere consecințele modificărilor legislative și ale soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești, urmărind să elimine inechitatea în stabilirea salariilor din sistemul național de învățământ.

30. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie, considerentele și soluțiile deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

31. Referitor la invocarea Deciziei Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 6 octombrie 2011, Curtea reține că aceasta a avut ca obiect dispozițiile art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 27 ianuarie 2010, potrivit căreia reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se face luând în calcul salariile de bază la data de 31 decembrie 2009, stabilite în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, aprobată prin Legea nr. 300/2009. Prin această decizie, Curtea a reținut considerentele Deciziei nr. 3 din 4 aprilie 2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție prin care s-a admis recursul în interesul legii care viza aplicarea dispozițiilor Legii nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, stabilind că acestea se aplică pe toată perioada cuprinsă între 1 octombrie 2008 și 31 decembrie 2009. Astfel, Curtea a reținut că reîncadrarea personalului didactic din

învățăământ la data de 1 ianuarie 2010 se va face pe coeficienții și salariul avut în plată la 31 decembrie 2009, stabilit în conformitate cu Legea nr. 221/2008, și nu cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009. În același sens, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 11 din 8 octombrie 2012, pronunțată în recurs în interesul legii, a stabilit că — în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 și ale art. 30 din Legea-cadru nr. 330/2009 — personalul didactic din învățăământ aflat în funcție la data de 31 decembrie 2009 „are dreptul, începând cu data de 1 ianuarie 2010, la un salariu lunar calculat în raport cu salariul de bază din luna decembrie 2009, stabilit în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008”.

32. Or, Curtea reține că dispozițiile de lege care au făcut obiectul deciziei sus-menționate a Curții Constituționale și al Deciziei nr. 11 din 8 octombrie 2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție au fost abrogate prin Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, lege care ar fi trebuit să se aplice începând cu data de 1 ianuarie 2011, dar, potrivit art. 4 alin. (2) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, legiuitorul a stabilit că „în anul 2011 nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010”. Începând cu data de 13 mai 2011 a intrat în vigoare Legea nr. 63/2011 care a reglementat încadrarea personalului didactic și didactic auxiliar și salarizarea acestui personal, pe baza unor noi grile de salarizare, prevăzute în anexele la lege, ce instituie salarii de încadrare pentru fiecare funcție în parte, fără raportare la un coeficient de multiplicare (ierarhizare) astfel cum era prevăzut în Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, aprobată prin Legea nr. 221/2008.

36. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Liber „Educația” din Galați, în numele membrilor săi de sindicat, în Dosarul nr. 3.545/121/2014 al Tribunalului Galați — Secția I civilă, de Sindicatul Liber din Satu Mare — Secția I civilă, în numele membrilor săi de sindicat, în dosarele nr. 1.912/83/2014 și 1.949/83/2014 ale Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă, de Liga Sindicatelor din Învățăământ din Botoșani, în numele membrilor săi de sindicat, în dosarele nr. 2.763/40/2014, 2.844/40/2014, 2.798/40/2014, 2.633/40/2014, 2.759/40/2014, 2.690/40/2014, 2.598/40/2014, 2.604/40/2014, 2.622/40/2014 și 2.701/40/2014 ale Tribunalului Botoșani — Secția I civilă, de Sindicatul Învățăământ „Corneliu Gheorghe Caranica” din Brăila, în numele membrilor săi de sindicat, în dosarele nr. 1.388/113/2014, 1.309/113/2014 și 1.448/113/2014 ale Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Sindicatul Învățăământului Preuniversitar din Satu Mare, în numele membrilor săi de sindicat, în dosarele nr. 954/83/2014, 956/83/2014, 1.021/83/2014, 1.320/83/2014 și 1.342/83/2014 ale Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și de Sindicatul Liber Învățăământ Zona Caracal în Dosarul nr. 1.786/104/2014 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățăământ, ale anexelor nr. 2 și 3b la Legea nr. 63/2011, precum și Legea nr. 63/2011 în ansamblul său, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Galați — Secția I civilă, Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă, Tribunalului Botoșani — Secția I civilă, Curții de Apel Galați — Secția pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 31 martie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE**
pentru aprobarea Protocolului
dintre Ministerul Apărării Naționale din România
și Ministerul Apărării din Republica Armenia privind
cooperarea în domeniul pregătirii personalului militar și civil,
semnat la București la 26 noiembrie 2014

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Protocolul dintre Ministerul Apărării Naționale din România și Ministerul Apărării din Republica Armenia privind cooperarea în domeniul pregătirii personalului militar și civil, semnat la București la 26 noiembrie 2014.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Gabriel Oprea
Ministrul apărării naționale,
Mircea Dușa
Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu

București, 6 mai 2015.
Nr. 314.

PROTOCOL**între Ministerul Apărării Naționale din România și Ministerul Apărării din Republica Armenia**
privind cooperarea în domeniul pregătirii personalului militar și civil

Ministerul Apărării Naționale din România și Ministerul Apărării din Republica Armenia, denumite în continuare *părți*, în dorința de a dezvolta cooperarea în domeniul pregătirii personalului militar și civil, luând în considerare prevederile Acordului de colaborare între Ministerul Apărării Naționale din România și Ministerul Apărării din Republica Armenia, semnat la 26 iulie 1999 la București, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Părțile vor face schimb de personal militar și civil, denumit în continuare *cursanți*, în vederea pregătirii în instituții militare de învățământ ale Ministerului Apărării Naționale din România și Ministerului Apărării din Republica Armenia, potrivit numărului de locuri disponibile, specializărilor și termenelor ce vor fi stabilite de către ambele Părți.

ARTICOLUL 2

1. Cursurile convenite de părți sunt incluse în Programul de cooperare, denumit în continuare *program*, care se semnează anual. Un model al programului este prezentat în anexa la prezentul protocol.

2. Pregătirea se va desfășura în limba oficială a statului părții care primește sau într-o altă limbă de circulație internațională,

conform planurilor și programelor din instituțiile militare de învățământ. Părțile se vor informa în scris în legătură cu orice modificări ale programelor de învățământ în 10 zile. Pentru acei cursanți care nu îndeplinesc cerințele de bază de cunoaștere a limbii statului părții care primește se poate organiza de către partea care primește un curs cu o durată de până la un an pentru învățarea acesteia. Cursul va acoperi terminologie generală și de specialitate.

3. Anual, până la 31 ianuarie a anului premergător anului academic pentru care se semnează Programul de cooperare, dacă nu s-a convenit altfel, părțile își vor trimite, în scris, o listă de cursuri la care poate participa personalul militar și civil al celeilalte părți. Lista va cuprinde: specializările, condițiile de participare care să fie îndeplinite de participanți și scopul și obiectivele cursurilor.

4. Anual, până la 31 aprilie, dacă nu s-a convenit altfel, fiecare parte va trimite, în scris, o solicitare oficială, care va cuprinde:

1) specializările, numărul de locuri solicitate, pe forme de studii și cursuri; pentru studii de doctorat — gradul, numele, studiile militare și tema lucrării de doctorat;

2) necesitatea frecventării cursului pregătitor, în limba română sau armeană;

3) până la data de 31 august a anului respectiv, părțile vor confirma posibilitatea de pregătire a numărului de cursanți solicitat, în specialitățile propuse, și vor semna programul.

5. Cu două luni înainte de începerea cursurilor, părțile își vor transmite liste cu numele cursanților cuprinzând gradul, numele, data nașterii, studii civile și militare și specializarea. Listele se vor întocmi pentru fiecare instituție militară de învățământ.

ARTICOLUL 3

1. Partea care primește va asigura pe cheltuiala proprie pentru cursurile oferite pe bază de reciprocitate:

1) personalul didactic;

2) echipamentele, materialele și dotările necesare procesului de învățământ, în conformitate cu planurile și programele de învățământ;

3) cazarea și masa pe toată durata studiilor, conform normelor interne;

4) accesul la biblioteci, săli de lectură, săli de sport și alte spații necesare pe timpul pregătirii;

5) asistența medicală și stomatologică de urgență, inclusiv spitalizarea și medicamentele;

6) transportul ocazional de desfășurarea în bune condiții a procesului de învățământ;

7) echipamentul special pentru lucrul pe instalații și ținuta de instrucție, potrivit normelor în vigoare ale părții care primește, pe toată durata cursului. Echipamentul va fi returnat la absolvirea cursului;

8) transportul de la locul de cazare la instituția de învățământ și retur.

2. Dacă partea care trimite solicită locuri suplimentare sau alte forme de studii sau cursuri decât cele oferite pe bază de reciprocitate, toate costurile vor fi suportate de partea care trimite.

ARTICOLUL 4

1. Selecția candidaților și controlul medical al acestora sunt în responsabilitatea părții care trimite, ținând cont de recomandările și cerințele părții care primește.

2. Partea care trimite va asigura:

1) sosirea cursanților la curs în instituțiile militare de învățământ ale părții care primește, la termenele indicate în program, precum și întoarcerea cursanților din concediu înainte de începerea cursului;

2) transportul internațional din/în țara de origine a studentului, la începerea și încheierea cursului/vacanței;

3) transportul internațional pentru motive de serviciu.

3. În caz de deces al cursantului, survenit pe timpul pregătirii, partea care trimite va asigura, pe cheltuiala proprie, întocmirea formalităților legate de eveniment, precum și transportul corpului neînsuflit în țară. Partea care trimite are dreptul să fie informată despre motivul decesului și alte informații adiționale legate de deces. În astfel de situații, partea care primește trebuie să acorde părții care trimite asistența necesară.

4. Pe timpul pregătirii, din perspectivă militară, cursanții se află în subordinea atașatului apărării al părții care trimite, în statul părții care primește, care va soluționa și coordona, împreună cu reprezentanții competenți ai instituției militare de învățământ, toate problemele legate de pregătirea cursanților și șederea acestora în statul părții care primește.

5. Cu permisiunea părții care primește, reprezentanții părții care trimite pot vizita instituțiile militare de învățământ în care studiază cursanții părții care trimite în scopul cunoașterii rezultatelor cursanților lor, precum și a condițiilor organizatorice și de trai.

ARTICOLUL 5

1. Cursanții se vor prezenta la instituțiile militare de învățământ cu următoarele documente:

1) pașaport valabil cel puțin 6 luni după data terminării studiilor;

2) copii ale documentelor de studii;

3) certificat de sănătate, eliberat cu cel mult două luni înainte de începerea pregătirii;

4) asigurare medicală eliberată de partea care trimite, valabilă pentru întreaga perioadă a cursului;

5) certificat medical privind absența seropozitivității HIV.

2. Cursanții vor fi dotați cu uniformă și un set de echipament militar.

3. Cursanții care nu se prezintă la instituțiile militare de învățământ la termenul stabilit pentru începerea cursurilor pierd dreptul de a le urma.

4. Pe timpul cursului, cursanții trebuie să respecte legile statului în care studiază și trebuie să se comporte în conformitate cu regulile și regulamentele disciplinare ale instituției militare de învățământ a părții care primește.

5. Cursanții care vor încălca prevederile alineatului 3 al prezentului articol sau care nu îndeplinesc cerințele programei ori cei considerați inapți pentru continuarea studiilor datorită stării de sănătate, precum și cei care sunt chemați să se întoarcă în țara lor înainte de absolvirea cursului vor fi trimiși în țară pe cheltuiala părții care trimite. Partea care primește va informa, în prealabil, partea care trimite asupra cauzelor care au dus la trimiterea în țară a cursantului.

6. Cursanților care și-au însușit conținutul obligatoriu prevăzut în planurile de pregătire, au promovat examenele și lucrările de diplomă, proiecte, teme scrise li se înmânează documente de studii și insigne. Instituțiile de învățământ vor da cursanților foaia matricolă, precum și rapoarte de curs.

ARTICOLUL 6

1. Cursanții care vor studia în instituțiile militare ale părții care primește vor beneficia de un concediu anual, cu durata și la termenele stabilite în programele instituțiilor militare de învățământ unde studiază.

2. Partea care primește nu are obligații pentru organizarea concediului cursanților.

3. În perioada școlarizării în instituțiile militare de învățământ, membrii familiilor și rudele cursanților îi pot vizita, costurile fiind suportate de către aceștia sau de către cursanți.

ARTICOLUL 7

1. Dacă în cazul îmbolnăvirii sau în alte situații deosebite cursanții absentează mai mult de 20% din orele alocate pentru pregătire, părțile vor face demersuri în scopul trimerii cursantului în țara de origine.

2. În cazul deteriorării ori pierderii din vina cursanților a bunurilor părții care primește, partea care trimite trebuie să plătească părții care primește valoarea reparațiilor în conformitate cu prețurile practicate în statul părții care primește sau să înlocuiască proprietatea deteriorată cu un bun echivalent.

3. Plata costurilor reparației bunurilor sau a înlocuirii bunurilor este făcută de partea care trimite părții care primește, într-o perioadă de 45 de zile de la data primirii informației despre dauna produsă și evaluarea acesteia.

ARTICOLUL 8

1. Prezentul protocol va intra în vigoare la data primirii ultimei notificări, în scris, prin care părțile confirmă îndeplinirea procedurilor legale interne necesare pentru intrarea acestuia în vigoare.

2. Prezentul protocol poate fi amendat oricând, în scris, cu consimțământul părților. Amendamentele sau modificările se vor face în formă scrisă și vor intra în vigoare în conformitate cu prevederile alineatului 1 al prezentului articol.

3. Prezentul protocol este încheiat pe o perioadă nedeterminată de timp. Oricare parte poate notifica, în scris, despre intenția de a-l denunța. Denunțarea va intra în vigoare la 6 luni de la data primirii notificării.

4. În cazul în care la data denunțării sau ieșirii din vigoare a prezentului protocol există aspecte financiare sau pretenții nerezolvate, prevederile relevante vor rămâne în vigoare până la soluționarea lor definitivă.

5. Orice dispută referitoare la interpretarea și aplicarea prezentului protocol vor fi soluționate prin negocieri între reprezentanții autorizați ai părților.

Semnat la București la 26 noiembrie 2014, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, armeană și engleză, toate textele fiind egal autentice.

În cazul unor diferențe de interpretare, textul în limba engleză va prevala.

pentru Ministerul Apărării Naționale din România,
general de brigadă **Marian Tase**,
Șeful Direcției management resurse umane

pentru Ministerul Apărării din Republica Armenia,
Mher Shirinyan,
Șeful Departamentului personal și educație militară

ANEXĂ

PROGRAM

**de cooperare privind pregătirea personalului militar și civil pe bază de reciprocitate
între Ministerul Apărării Naționale din România și Ministerul Apărării din Republica Armenia
pentru anul de învățământ .....**

În România

Nr. crt.	Denumirea instituției militare de învățământ, forma de studii și denumirea cursului	Data începerii școlarizării	Nr. de locuri	Durata reală a studiilor (luni, zile)
1.				
2.				
...				

În Republica Armenia

Nr. crt.	Denumirea instituției militare de învățământ, forma de studii și denumirea cursului	Data începerii școlarizării	Nr. de locuri	Durata reală a studiilor (luni, zile)
1.				
2.				
...				

Prezentul program a fost completat în ....., la ....., în câte două exemplare în limbile română, armeană și engleză.

pentru
Ministerul Apărării
din România

pentru
Ministerul Apărării
din Republica Armenia

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind aprobarea tarifelor pentru efectuarea analizelor și examenelor de laborator în domeniul fitosanitar

Văzând Referatul de aprobare nr. 139/F din 4 mai 2015, întocmit de Autoritatea Națională Fitosanitară,
în temeiul:

— art. 3 alin. (2) și (3) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2015 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Fitosanitare;

— art. 5 alin. (1) din Legea nr. 139/2014 privind unele măsuri pentru reorganizarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, cu modificările ulterioare;

— prevederilor art. 10 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 1.185/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă tarifele pentru efectuarea analizelor și examenelor de laborator în domeniul fitosanitar.

(2) Tarifele prevăzute la alin. (1) nu conțin TVA.

Art. 2. — Autoritatea Națională Fitosanitară percepe tarifele stabilite în anexele nr. 1 și 2 pentru analizele și examenele de laborator realizate la:

a) probele de produse de protecție a plantelor primite de la persoane fizice și juridice în vederea determinării calității acestora;

b) probele de legume, fructe și cereale din producția internă prelevate la solicitarea persoanelor fizice sau juridice în vederea determinării reziduurilor de pesticide.

Art. 3. — Tarifele se achită de către operatorii economici sau persoanele fizice înainte de efectuarea analizelor.

Art. 4. — Costurile aferente transportului probelor vor fi suportate de persoanele fizice/juridice care solicită efectuarea analizelor.

Art. 5. — Tarifele prevăzute în prezentul ordin se actualizează periodic prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, la propunerea Autorității Naționale Fitosanitare.

Art. 6. — Sumele încasate constituie venituri proprii ale Autorității Naționale Fitosanitare.

Art. 7. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 8. — Autoritatea Națională Fitosanitară va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare în termen de 30 zile de la publicare.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
George Octavian Turtoi,
secretar de stat

București, 4 mai 2015.

Nr. 748.

ANEXA Nr. 1

TARIFE

pentru efectuarea analizelor de laborator în vederea determinării calității produselor de protecție a plantelor

Nr. crt.	Denumirea metodei/examenului de laborator	Tariful (lei/analiză)
1	Determinarea densității	37
2	Determinarea gradului de dizolvare și stabilitate a soluției	38
3	Determinarea spumei persistente	26
4	Determinarea stabilității soluției	37
5	Determinarea stabilității emulsiei	37
6	Determinarea pH-ului	35
7	Determinarea suspensibilității	74
8	Determinarea umectabilității	25
9	Determinarea concentrației de mancozeb	79
10	Determinarea concentrației de sulf	61
11	Determinarea concentrației de cupru	67
12	Determinarea concentrației substanțelor active din pesticide prin tehnica HPLC-UV pe fază normală	796
13	Determinarea concentrației substanțelor active din pesticide prin tehnica HPLC-UV pe fază inversată	678
14	Determinarea concentrației substanțelor active din pesticide prin tehnica HPLC-UV și separare prin schimb ionic	616
15	Determinarea concentrației substanțelor active din pesticide prin tehnica GC-FID pe coloană polară	426
16	Determinarea concentrației substanțelor active din pesticide prin tehnica GC-FID pe coloană nepolară	555
17	Determinarea concentrației substanțelor active prin tehnica GC/MS	506
18	Determinarea concentrației substanțelor active prin tehnica LC/MS	508

TARIFE
pentru efectuarea analizelor de laborator în vederea determinării reziduurilor de pesticide
la legume, fructe și cereale

Nr. crt.	Denumirea metodei/examenului de laborator	Tariful (lei/analiză)
1	Determinarea reziduurilor de pesticide prin metoda LC-MS	284
2	Determinarea reziduurilor de pesticide prin metoda GC-MS/MS	253
3	Determinarea reziduurilor de ditiocarbamați prin metoda monoreziduală GC-MS/MS (mancozeb, maneb, metiram, propineb, thiram, ziram)	234

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

